

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Plămădeală Ghenadie,

examinând, fără participarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului Olari Marin, împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 27 martie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2022, în cauza penală în privința lui,

Olari Marin XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.12.2019 – 27.03.2020;

Instanța de apel: 19.05.2020 – 01.12.2020;

05.05.2021 – 29.03.2022;

Instanța de recurs: 04.02.2021 – 06.04.2021;

30.06.2022 – 09.11.2022.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 27 martie 2020, Olari Marin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, la 13 (treisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpatul Olari Marin în folosul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 18 130 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de XXXXX, în intervalul orelor XXXXX min., Olari Marin aflându-se în s. XXXXX r-nul XXXXX, fiind în stare de ebrietate, în rezultatul unui conflict spontan apărut cu tatăl său, Olari Anatolie, din cauza că, ultimul refuza să îi transmită bani pentru tratamentul fratelui său, Olari Serghei, i-a aplicat tatălui său mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i trauma asociată vertebro-medulară a toracelui și a membrilor inferioare și superioare, ruptura ligamentului longitudinal anterior între vertebrele cervicale V-VI și VI-VII, hemoragii la nivelul măduvei spinării cervicale, trauma toracelui, echimoze multiple la nivelul toracelui, hemoragii multiple la nivelul toracelui și spatelui, fracturi ale coastelor V,VI, VII, VIII pe dreapta și III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X pe stânga, echimoze factura osului metacarpian II pe stânga, leziuni ce se califică ca fiind periculoase pentru viață și ce au generat șocul traumatic și hemoragie, ce a provocat decesul.

Astfel, acțiunile inculpatului Olari Marin au fost calificate de către prima instanță conform prevederilor art. 201¹ alin (4) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea cheltuielilor judiciare și emiterea unei noi decizii, prin care a-l obliga pe Olari Marin să achite cheltuielile judiciare în mărime de 18 130 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare;
- inculpatul Olari Marin, prin care a solicitat rejudecarea cauzei, deoarece nu este de acord cu sentința.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că instanța de judecată, în mod eronat l-a eliberat pe Olari Marin de achitarea cheltuielilor judiciare în prezenta cauză penală, ori în cadrul examinării cauzei penale în instanța de judecată nu s-a constatat că, achitarea cheltuielilor de judecată de către inculpat ar influența asupra situației sale.

A indicat că, instanța de judecată, procedând în modul descris mai sus, a pronunțat o sentință în partea ce privește cheltuielile judiciare, ce este contrară legii.

3.2. În motivarea cererii de apel inculpatul Olari Marin a invocat că, învinuirea adusă a fost bazată pe intuiții, bănuieli și presupuneri.

A menționat că, în instanța de judecată nu au fost aduse careva probe ce ar demonstra vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece nu a fost întocmit nici un raport de expertiză ce ar depista careva urme a infracțiunii, dar l-au condamnat pe baza unor impresii, fiindu-i încălcate drepturile la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și admis apelul inculpatului, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Olari Marin învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, analiza probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, indică la faptul, că probatoriul existent la care se referă instanța în sentință, în nici un caz nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, concluzia fiind una pripită și absolut nefondată, motiv pentru care sentința urmează a fi casată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, ce nu corespunde probelor din dosar, ce au fost apreciate incorect, astfel prima instanță eronat a ajuns la concluzia de a fi recunoscut vinovat Olari Marin, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, acțiuni soldate cu decesul ei.*

Subsecvent, instanța de apel a conchis că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor legale, or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Olari Marin sunt neîntemeiate, iar instanța de fond nu a luat în considerare că, fapta nu a fost comisă de Olari Marin, iar concluziile instanței de fond

sunt pripite referitor la materialul probator, astfel acestea nefiind apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Instanța de apel a considerat pripită concluzia instanței de fond privind confirmarea vinovăției inculpatului Olari Marin, în comiterea infracțiunii imputate de maltratare a unui membru al familiei, or, nici una dintre probele administrate în instanța de fond, nu au confirmat că, Olari Marin având scopul de a se răzbuna, a aplicat violența față de tatăl său Olari Anatolie, acțiuni ce au dus la decesul acestuia.

În sensul declarat, instanța de apel a reținut argumentele invocate de către inculpat în apelul declarat și anume faptul că, la cauză este omisiunea procurorului de a acționa prompt, or, acuzatorul de stat a indicat că, inculpatul Olari Marin avea scopul de a se răzbuna pe tatăl său, pentru că, ultimul ducea banii la mătușa sa, dar la materialele cauzei nu a fost prezentată nici o probă care ar confirma această ipoteză.

În viziunea instanței de apel, la caz, nu este anexată nici o probă ce ar demonstra vinovăția lui Olari Marin în comiterea infracțiunii imputate, or, potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului din 04.11.2019, a fost efectuată cercetarea la domiciliu lui Olari Marin, ce aparține cu drept de proprietate lui Olari Serghei, Olari Anatolie, Olari Marin și Olari Valentina, de unde a fost ridicat un hanorac de culoare verde cu pete asemănătoare de sânge pe el, un maiou, o pereche de pantaloni de culoare albastră, pe care sunt pete asemănătoare sîngelui (f.d. 94, vol. I), însă, asupra acestor lucruri nu a fost efectuat un raport de expertiză, ce ar clarifica dacă petele asemănătoare sîngelui de pe aceste lucruri sunt sau nu sânge a lui Olari Marin, sau ale lui Olari Anatolie, cui aparțin aceste pete de sânge și cui aparțin aceste haine.

Mai mult ca atât aceste lucruri nici nu au fost recunoscute ca corpuri delictive și anexate la materialele dosarului, astfel, acest proces verbal nu are nici o valoare probatorie, ce ar clarifica circumstanțele cauzei și ar demonstra că, inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea imputată lui, iar faptul că, hanoracul de culoare verde, un maiou, o pereche de pantaloni de culoare albastră aparțin inculpatului, la fel nu a fost demonstrat, or, doar martorul Poiana Victor a declarat că, „...la data de XXXX, Olari Marin a intrat în casă, fiind îmbrăcat într-opereche de blugi de jens de culoare albastră și o scurtă neagră...”, astfel nu s-a dovedit apartenența hainelor ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.11.2019.

La fel, instanța de apel a reținut și faptul că, nici unul din martorii audiați atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de fond nu au declarat că, Olari Marin i-ar fi cauzat vătămări corporale grave lui Olari A., care în urma acestora au dus la decesul ultimului.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, rapoartele de expertiză anexate la materialele cauzei nu demonstrează vinovăția inculpatului, or, prin raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 04.12.2019, au fost examinate hainele victimei pe care sunt urme de sânge și care pot aparține ultimului, iar prin raportul de expertiză judiciară XXXXX din 22.11.2019, au fost depistate traumele ce au dus la decesul victimei Olari Anatolie, la caz, nu este anexat nici un raport de expertiză ce ar demonstra prezența urmelor de sânge ale victimei, pe hainele inculpatului sau careva urme ale inculpatului la locul comiterii infracțiunii, or, prin procesul verbal de

cercetare la fața locului din 27.10.2019, rezultă că a fost supus cercetării locul, unde a fost depistat cadavrul cet. Olari Anatolie și hainele ultimului, și s-a stabilit că, acesta era poziționat la o distanță de 60-80 metri de la gospodăria cet. Budac Elena lângă un tufiș de măcieși, de unde au fost ridicate hainele persoanei decedate.

La emiterea sentinței de condamnare, instanța s-a bazat pe declarațiile martorilor, însă nici unul din martorii audiați atât în instanța de fond, cât și la urmărirea penală nu au indicat direct că, l-ar fi văzut pe Olari Marin în ziua de 26.10.2019 cu tatăl său Olari Anatolie. Astfel, doar declarațiile martorilor date la urmărirea penală, care sunt contradictorii cu cele din ședința de judecată, nu pot fi suficiente pentru a convinge un observator obiectiv că bănuiala este rezonabilă, iar pentru a susține o bănuială rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a menționat faptul că, la materialele dosarului nu există nici o probă care ar confirma concluziile procurorului și instanței de fond precum că, la data de 26.10.2019, Olari Marin la maltratat pe tatăl său, prin acțiuni violente, soldate cu decesul ultimului, or, conflictele anterioare ce au avut loc între inculpat și victimă nu pot fi puse la baza învinuirii în comiterea unei infracțiuni soldată cu decesul victimei, la caz, învinuirea este bazată doar pe presupuneri care nu au un suport probator.

Alte probe puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Olari Marin, sunt declarațiile martorilor Bordeian Galina, Poiană Victor, Bordeianu Haralampie și Cașcaval Dumitru, însă toți acești martori au declarat că, numai au auzit că, sunt conflicte între feciori cu Olari Anatolie, însă, nimeni nu a văzut și totodată nu cred, că Olari Marin ar fi săvârșit asemenea faptă.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile bănuitului Olari Marin, date în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora ultimul a declarat că, *„...vina în comiterea infracțiunii nu o recunoaște, în ziua de XXXXX, l-a căutat pe tatăl său, pentru ca acesta să-i dea bani pentru tratamentul fratelui său Olari Serghei, la care Olari Anatolie a început să strige, el s-a enervat și i-a aplicat două lovituri în regiunea coastelor, la care a căzut jos, iar el a plecat acasă...”* (f. d. 183-184), fiind audiat în calitate de învinuit a declarat că, *„...recunoaște vinovăția parțial și că își menține declarațiile date în calitate de bănuit...”* (f.d. 188), dar prin aceste declarații ultimul a recunoscut că, i-a aplicat victimei Olari Anatolie două lovituri în regiunea coastelor, dar nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii soldată cu decesul victimei, astfel, instanța de fond și-a motivat sentința pe presupuneri că, inculpatul l-a maltratat pe tatăl său, iar aceste acțiuni au dus la decesul ultimului, or, probe pertinente în acest sens nu au fost anexate la materialele cauzei.

Prin urmare, în opinia instanței de apel, prin două lovituri în regiunea coastelor, nu poate surveni moartea victimei, iar celelalte leziuni, ce sânt multiple și localizate în diferite regiuni ale corpului stabilite prin raportul de expertiză judiciară XXXXX din 22.11.2019, nu s-a demonstrat că, au fost cauzate de către Olari Marin, or, acesta a recunoscut doar două lovituri, în urma căruia victima a căzut jos, iar el a plecat acasă.

Astfel, în viziunea instanței de apel, anume declarațiile martorilor Bordeian Galina, Poiană Victor, Racoviș Rodion, Bordeianu Angela, Bordeianu Haralampie și Cașcaval Dumitru, Poiană Victor, stabilesc nevinovăția lui Olari Marin și coroborează

cu declarațiile acestuia, ori, toți au declarat că, Olari Marin nu era în stare să comită așa faptă.

Tot aici, instanța de apel a considerat întemeiat argumentul invocat de către inculpatul Olari Marin și anume faptul că, în materialele cauzei și în baza analizei tuturor probelor administrate pe dosar, se constată că învinuirea adusă lui, este bazată pe presupuneri, ce nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, nu au fost administrate probe ce ar fi demonstrat vinovăția inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2021, s-a admis recursul declarat, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe Olari Marin și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2022, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Olari Marin și admis apelul procurorului în Procuratura raionului Ungheni, Maxim Ciugureanu, casată parțial sentința în partea cheltuielilor de judecată și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă cererea procurorului și s-a încasat de la Olari Marin în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime de 18 130 lei.

S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

Termenul executării pedepsei urmînd a se calcula din momentul reținerii, cu includerea perioadei aflării în stare de arest 04.11.2019 - 01.12. 2020.

7.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor părții apărării, a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Olari Marin, în comiterea faptelor încadrate în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele părții apărării referitoare la nevinovăția inculpatului, și anume că Olari Marin nu a aplicat careva violență asupra tatălui său, iar în cadrul urmăririi penale și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate fiind influențat de colaboratorii de poliție.

Audiind opiniile participanților la proces și cercetînd suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, instanța de apel a conchis că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Olari Marin, just încadrîndu-le în dispoziția art. 201¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: „violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, acțiuni soldate cu decesul ei”.

Cu referire la motivele invocate de către inculpatul apelant Olari Marin, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare, or, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Olari Marin care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Cu referire la prevederile sus citate, instanța de apel a remarcat că din probele administrate rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că faptele există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei, iar personalitatea lui Olari Marin susceptibilă de a fi supusă răspunderii penale.

Necătând la faptul că inculpatul pledează nevinovat, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia se demonstrează cu certitudine prin următoarele probe și anume: declarațiile succesului părții vătămate Olari Galina, declarațiile martorului Poiana Victor, declarațiile martorului Olari Valentina, declarațiile martorului Bordeianu Angela, declarațiile martorului Bordeianu Haralampie, declarațiile martorului Cașcaval Dumitru, declarațiile martorului Racoviț Radion, procesul verbal de cercetare la fața locului din 27.10.2019 (f. d. 11-22, vol. I), procesul verbal de cercetare la fața locului din 04.11.2019 (f.d. 94, vol. I), raportul de expertiză judiciară XXXXX din 22.11.2019 (f.d.82-86, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 04.12.2019 (f.d.99-102, vol. I), analiza operațională din 18.12.2019, prin care a fost stabilit că în perioada 26.10.2019 - 27.10.2019 Olari Marin s-a aflat pe teritoriul s. Veverița, r-nul Ungheni, prin locul comiterii infracțiunii (f.d 125-130, vol.I), procesul - verbal de verificare a declarațiilor la fața locului a martorului Olari Valentina din 14.11.2019 (f.d.6-8, vol. II), proces-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului a martorului Poiana Victor din 14.11.2019 (f.d.9-13, vol. II), procesul-verbal de confruntare dintre Olari Marin și martorul Poiana Victor din 12.12.2019 (f.d. 23-25, vol. II), procesul verbal de confruntare din 12.12.2019 dintre învinuitul Olari Marin și martorul Olari Valentina (f.d. 26-28, vol. II).

Instanța de apel a constatat că prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date atât în cadrul urmăririi penale cât și în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, și anume că acțiunile infracționale ale inculpatului Olari Marin constituie infracțiunea prevăzută art. 201¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi: - „, violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, acțiuni soldate cu decesul ei”.

Instanța de apel audiind participanții la proces, verificând prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constată că prin probele administrate confirmă în afara oricăror dubii faptul că, Olari Marin, la data de XXXXX, în intervalul orelor XXXXX min. aflându-se în s. XXXXX r-nul XXXXX, fiind în stare de ebrietate, în rezultatul unui conflict spontan apărut cu tatăl său, Olari Anatolie, din cauza că, ultimul refuza să îi transmită bani pentru tratamentul fratelui său, Olari Serghei, i-a aplicat tatălui său mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i trauma asociată vertebromedulară a toracelui și a membrelor inferioare și superioare, ruptura ligamentului longitudinal anterior între vertebrele cervicale V-VI și VI-VII, hemoragii la nivelul măduvei spinării cervicale, trauma toracelui, echimoze multiple la nivelul toracelui, hemoragii multiple la nivelul toracelui și spatelui, fracturi ale coastelor V, VI, VII, VIII pe dreapta și III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X pe stânga, echimoze factura osului metacarpian II pe stânga, leziuni ce se califică ca fiind periculoase pentru viață și ce au generat șocul traumatic și hemoragie, ce a provocat decesul. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

Instanța de apel a luat în considerație declarațiile date de martorii Olari Valentina, Poiana Victor, Bordeianu Haralampie, Cașcaval Dumitru și Racoviț Radion la urmărirea penală, care au fost semnate personal de fiecare din ei, fapt constatat în ședința de judecată, or, depozițiile acestora date în ședința de judecată sunt în contradicție esențială cu cele făcute în cursul urmăririi penale.

Așadar, instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestor martori date în ședința de judecată, care în opinia instanței au fost depuse cu scopul ameliorării situației inculpatului, prin evitarea de la răspunderea penală pentru infracțiunea comisă. Totodată, se atestă că, martorul Olari Serghei, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art. 90 alin. (11) Cod de procedură penală, a refuzat de a face declarații în cauza penală de învinuirea fratelui său, Olari Marin. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondat argumentul inculpatului precum că nu a comis infracțiunea ce i se incriminează, motiv pentru care urmează a fi achitat, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Analizând solicitarea apărării de achitare a inculpatului, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului Olari Marin în comiterea infracțiunii.

Instanța de apel a considerat că prima instanță just și-a întemeiat sentința în baza declarațiilor succesului părții vătămate, martorilor Olari Valentina, Poiana Victor, Bordeianu Haralampie, Cașcaval Dumitru și Racoviț Radion date în cadrul urmăririi penale precum și probelor scrise cercetate în ședința de judecată. Astfel, prin analiza celor expuse cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, la această

concluzie ajunge instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării, astfel de dovadă rezultă din existența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute, care poate fi luat în considerație de comportamentul părților când sunt obținute dovezile respective.

Raportând motivele invocate în apelul declarat la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care instanța va respinge solicitarea de achitare ca fiind nefondată.

Cu referire la argumentele părții apărării, precum că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, instanța de apel a reținut că conform doctrinei obiectul juridic specialul al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la viața persoanei. Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpul persoanei, în cazurile când săvârșirea faptei presupune influențarea nemijlocită infracțională asupra corpului victimei, care poate fi orice membru al familie făptuitorului.

În speță, instanța de apel a reținut că, la examinarea cauzei s-a constatat faptul că făptuitorul Olari Marin este fiul victimei Olari Anatolie, care a decedat, potrivit raportului de expertiză judiciară XXXXX din 22.11.2019, în urma leziunilor care au fost produse prin acțiunea obiectului dur contondent, cu aproximativ 3-4 ore pînă la deces și ca periculoase pentru viață, se califică ca vătămări corporale grave. Ele se află în legătură cauzală directă cu decesul. Moartea cet. Olari Anatolie a survenit în rezultatul asocierii leziunilor sus-indicate, urmate de șocul traumatic și hemoragie, cu aproximativ 12- 36 ore înainte de examinare din 27 octombrie 2019. Or, din materialele cauzei s-a stabilit că, doar inculpatul Olari Marin î-l căută pe tatăl său pentru a cere bani în ziua de 26 octombrie 2019, doar cu Olari Marin victima se afla în relații ostile, și din partea lui Olari Marin era agresiune față de tatăl său, victima Olari Anatolie, ceia ce nu se neagă de către inculpat, care a declarat în ședința de judecată că, î-l certa pentru modul de viață a victimei, au fost cazuri de violență asupra tatălui său, ultimul caz, fiind " .. la sfârșitul verii 2019..", îi aplica lovituri în regiunea capului " ..peste față, ...după ceafă tatălui".

Reieșind din analiza probelor expuse supra, instanța de apel a concluzionat că, declarațiile inculpatului nu sunt veridice, nu corespund realității, or, în ședința de judecată, expunând versiunea sa, iar apoi atât la întrebările adresate de procuror, cât și de avocatul său, de concretizare a circumstanțelor, care au avut loc la data de 26 octombrie 2019, declarațiile inculpatului Olari Marin nu sunt în concordanță cu cele date la faza de urmărire penală, și în acest sens, se reține, procesul-verbal de audiere a învinuitului din 06 noiembrie 2019, în care se indică: "Vina în săvârșirea infracțiunii incriminate o recunosc o recunosc parțial. Îmi susțin declarațiile ca bănuît" (f.d.188, vol. I), iar în procesul-verbal de audiere a bănuîtului din 06 noiembrie 2019, or, potrivit acestui proces, Olari Marin a declarat că: " La data de 26.10.2019 ... s-a deplasat la deal spre casa mătușii mele Olaru Galina, unde i-am întors o datorie de 1600 lei și l-a acel moment am întrebat dacă nu l-a văzut pe tata, la ce ea mi-a spus că în acea zi la ei nu

a fost. Ulterior am mai stat la masă după care am mulțumit și am plecat să îl caut pe tatăl meu. Ajungând în deal pe vîrf unde erau și caprele l-am văzut pe tatăl meu și i-am explicat problema lui Sergiu și am rugat să ajute și el cu 500 lei pentru tratamentul fratelui, la care el a început a striga că nu are bani, și eu mam inervat și iam aplicat două lovituri în regiunea coastelor la care el a căzut jos... La momentul aplicării loviturilor era ora 12:30-13:00 min.” (f.d.183-184, vol. I) Mai mult ca atât, Colegiul penal relevă că, la audierea a Olari Marin în calitate de bănuț din 06 noiembrie 2019 și în calitate de învinuit din 06 noiembrie 2019 a fost prezent apărătorul său, Tcaci Gheorghe, și pe parcursul atât a urmării penale, cât și pe perioada examinării cauzei în instanța de judecată, partea acuzării nu a invocat aplicarea căror va presiuni asupra inculpatului la depunerea declarațiilor în calitate de bănuț din 06 noiembrie 2019 și în calitate de învinuit din 06 noiembrie 2019.

Instanța de apel a relevat că nu pot fi reținute alegațiile inculpatului precum că ar fi fost influențat de către colaboratorii de poliție să-și recunoască vina, or instanței de apel i-a fost prezentată ordonanța de neîncepere a urmării penale din 15.12.2021 emisă de procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Dorin Foros, prin care s-a constatat că din analiza materialelor procesului penal se impune concluzia excluderii faptului aplicării tratamentului inuman sau degradant în sensul art. 3 al Convenției și art. 166¹ Cod penal, fiind dispus de a nu porni urmărirea penală pe caz, cu clasarea procesului penal înregistrat în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni cu nr. 22 din data de 01.12.2021.

Instanța de apel a atestat prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmării penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel a respins ca fiind declarativ fără suport probant argumentul părții apărării precum că vinovăția lui Olari Marin în săvârșirea infracțiunii incriminate nu și-a găsit confirmare nici printr-o probă or, prima instanță a cercetat și a făcut referire la fiecare probă în parte, or obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Astfel, solicitarea privind achitarea inculpatului nu poate fi acceptată de instanță, dat fiind faptul că prin probele administrate este confirmată, pe deplin și fără ambiguități, vinovăția lui Olari Marin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, iar existența cărorva temeieri pentru achitarea inculpatului nu au fost stabilite.

Așa dar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a notat că prima instanță a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform căroră instanța este

obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sînt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest context, instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală aplicată inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal este una legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, iar motivele invocate de inculpat, în cererea de apel sunt lipsite de suport factologic și juridic.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod Penal, anume: limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, cea prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod Penal face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, de forma vinovăției comiterii infracțiunii - cu intenție, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, de persoana celui vinovat, de faptul că Olari Marin anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei XXXXX din XXXXX în baza art.187 alin. (2) lit.b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa prin cumul de sentințe, adăugând parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei XXXXX în baza art.151 alin. (1) Cod penal, definitiv 5 ani 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (art.85 Cod penal) (f.d. 154, vol.I, f.d.6—70; 71-72, vol. II), nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru. (f.d. 172; 174, vol. I).

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc prin stabilirea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 13 (treisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Referitor la apelul declarat de către acuzatorul de stat prin care își exprimă dezacordul referitor la respingerea de către prima instanță a solicitării procurorului privind încasarea de la inculpatul Olari Marin în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 18 130 lei, instanța de apel consideră că acesta este fondat și în acest sens, se impune casarea sentinței primei instanțe, în partea ce ține de soluționarea chestiunii referitor la modalitatea de încasare a cheltuielilor de judecată, or, în prezenta cauză au fost efectuate expertiza judiciară nr. XXXXX din 22.11.2019 privind stabilirea

cauzei decesului cet. Olari Anatolie și expertiza biologică nr. XXXXX din 04.12.2019, pentru care au fost suportate cheltuielile judiciare în sumă de 18 130 lei.

Instanța de apel a reținut că, conform prevederilor art. 143 Codul de procedură penală, intitulat „Cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie: (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, astfel, solicitarea apelantului cu privire la încasarea în din contul inculpatului, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 18 130 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 22.11.2019 privind stabilirea cauzei decesului cet. Olari Anatolie și raportului de expertiza biologică nr. XXXXX din 04.12.2019, este una întemeiată și astfel, este necesar de a o admite.

În acest sens, instanța de apel a notat că urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionatează cu efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Olari Marin să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin. (4) Cod penal, în temeiul art. 390 alin.

(1), pct. 2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

8.1. În motivarea recursului avocatul Ailoi Ion invocă că, potrivit probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată în acțiunile lui Olari Marin nu și-a găsit confirmarea fapta prevăzută la art. 201¹ alin. (4) Cod penal, deoarece probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează acest fapt, acuzațiile înaintate pe acest capăt de acuzare fiind declarative, fiind lipsă un probatoriu obiectiv și concludent. Instanța de judecată a apreciat eronat probele prezentate de partea acuzării și apărării, nu a examinat și apreciat probele, pentru a verifica participarea lui Olari Marin la comiterea infracțiunii care i se incriminează.

Menționează că, în hotărârile contestate nu se conține analiza probelor. În conținutul sentinței sunt enumerate formal un șir de probe, față de care sunt dubii referitor la legalitatea dobândirii acestora, precum și nu a fost specificat ce circumstanțe importante pentru cauză confirmă, iar unele probe invocate în genere se contrazic. Instanțele de judecată au examinat unilateral circumstanțele cazului și a ajuns la o concluzie greșită referitor la acuzarea adusă lui Olari Marin.

Atestă că, pe parcursul cercetării judecătorești în prima instanță cât și în apel s-a stabilit cu certitudine că învinuirea adusă lui Olari Marin se bazează doar pe probe indirecte. Ultimul, faptele ce i se incriminează, nu le-a recunoscut și careva probe care să dovedească vinovăția sa nu au fost stabilite.

Remarcă că, organul de urmărire penală a încălcat flagrant prevederile art. 281 Cod de procedură penală, deoarece a înaintat inculpatului o învinuire neclară, neconcretă, neprecisă, declarativă, fapt ce contravine principiului legalității prevăzut de art. 7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare stipulat în art. 17 Cod de procedură penală, art. 23, 26 din Constituție și art. 6 alin. (3) lit. a) din CEDO, care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată, în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. Astfel, învinuirea adusă inculpatului nu este clară, concretă și previzibilă, situație care contravine art. 296 Cod de procedură penală și implică nulitatea actului de procedură conform art. 251 Cod de procedură penală. Odată ce ordonanța de punere a persoanei sub învinuire și rechizitoriul, în care se conține învinuirea sunt nule, devin nule și toate celelalte acte procedurale, inclusiv sentința adoptată.

Consideră pripită concluzia primei instanțe și instanței de apel privind confirmarea vinovăției inculpatului Olari Marin în comiterea infracțiunii imputate de maltratare a unui membru al familiei, or, nici una dintre probele administrate, nu au confirmat cu certitudine și fără nici un dubiu rezonabil că, Olari Marin având scopul de a se răzbuna, a aplicat violența față de tatăl său Olari Anatolie, acțiuni ce au dus la decesul acestuia.

Relevă că, condamnatului Olari Marin i s-a imputat comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin.(4) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, acțiuni soldate cu decesul ei, însă, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția

persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănitului, învinuitului, inculpatului.

Invocă că, nici unul din martorii audiați atât în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță nu au declarat cert că Olari Marin i-ar fi cauzat vătămări corporale grave lui Olari Anatolie, care în urma acestora au dus la decesul ultimului, astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel au emis hotărâri de condamnare neîntemeiată în baza art. 201¹ alin.(4) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar prima instanță nu a apreciat probele prin prisma art. 100 alin. (4) și art. 101 Cod de procedură penală.

Mai menționează că, la emiterea sentinței de condamnare, instanța s-a bazat pe declarațiile martorilor, însă nici unul din martorii audiați atât în prima instanță, cât și la urmărirea penală nu au indicat direct că, l-ar fi văzut pe Olari Marin în ziua de 26.10.2019 cu tatăl său Olari Anatolie. Astfel, doar declarațiile martorilor date la urmărirea penală, care sunt contradictorii cu cele din ședința de judecată, nu pot fi suficiente pentru a convinge un observator obiectiv că bănuiala este rezonabilă, iar pentru a susține o bănuială rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune este necesar de probe convingătoare.

Invocă că, la materialele dosarului nu există nici o probă care ar confirma concluziile procurorului și primei instanțe precum că, la data de 26.10.2019 Olari Marin la maltratat pe tatăl său, prin acțiuni violente, soldate cu decesul ultimului, or, conflictele anterioare care au avut loc între inculpat și victimă nu pot fi puse la baza învinuirii în comiterea unei infracțiuni soldată cu decesul victimei, la caz, învinuirea este bazată doar pe presupuneri care nu au un suport probator.

Mai mult, prin două lovituri în regiunea coastelor, nu poate surveni moartea victimei, iar celelalte leziuni, care sânt multiple și localizate în diferite regiuni ale corpului stabilite prin Raportul de expertiză judiciară XXXXX din 22.11.2019, nu s-a demonstrat că au fost cauzate de către Olari Marin, or, acesta a recunoscut doar două lovituri, în urma căruia victima a căzut jos, iar el a plecat acasă.

Anume declarațiile martorilor Bordeian Galina, Racoviț Rodion, Olari Galina, Bordeianu Haralampie și Poiană Victor stabilesc nevinovăția lui Olari Marin și coroborează cu declarațiile acestuia, or, toți au declarat că, Olari Marin nu era în stare să comită așa faptă.

Constată că, instanța nu a argumentat pe deplin sentința de condamnare, nu a scos această sentință în afara oricărei bănuieli, nu a dovedit cert și incontestabil vinovăția lui Olari Marin, or, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală - principii, la fel, ignorate de prima instanță.

Consideră că, prin prisma tuturor probelor analizate și cercetate minuțios în ședința instanței de apel, învinuirea adusă lui Olari Marin în comiterea faptelor imputate nu a fost confirmată. Probele care au constituit obiectul cercetării

judecătorești nu dovedesc dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția lui Olari Marin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Opinează că, probele administrate în cadrul urmăririi penale cât și cele cercetate în ședințele de judecată, inclusiv și versiunea inculpatului Olari Marin, precum că el nu a comis infracțiunea ce i se incriminează urmau a fi verificate în ședința de judecată în strictă conformitate cu prevederile art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, și, apoi prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, prima instanță trebuia să treacă la aprecierea probelor, încât să se pronunțe din care motiv le acceptă pe unele probe și le exclude pe altele. Verificare presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur.

9. Referință asupra recursului ordinar declarat a fost depusă de către procuror prin care solicită dispunerea inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-au conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă că avocatul Ailoi Ion face referință la erorile prescrise la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, concretizate prin omisiunea instanței de apel de a se expune asupra tuturor argumentelor invocate în apel, dar și pronunțarea unei hotărâri nemotivate, precum și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul de drept prevăzut de prevederile art. 427 alin.(1) pt. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că recurentul contestă vinovăția lui Olari Marin, prin prisma probelor, care în viziunea acestuia, au fost ignorate de către instanța de apel, fapt ce a condiționat pronunțarea unei hotărâri de condamnare ilegală.

La acest capitol, instanța de recurs reamintește că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) ale Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor

administrare. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Colegiul penal atestă că, la etapa judecării recursului ordinar, instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material,

La caz, apărarea critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Revenind la cauza dedusă judecății, Colegiul atestă că instanța de apel a supus verificării întreg ansamblu de probe cercetate de către prima instanță, și a explicat că anume prin declarațiile succesului părții vătămate Olari Galina, martorilor Olari Valentina, Poiana Victor, Bordeianu Haralampie, Cașcaval Dumitru și Racoviț Rodion date în cadrul urmăririi penale, se dovedește vinovăția inculpatului Olari Marin, iar depozițiile acestora date în cadrul ședinței de judecată sunt în contradicție cu declarațiile date în cadrul urmăririi penale, aceste fiind depuse cu scopul ameliorării situației inculpatului.

Mai mult de atât, Colegiul atestă că instanța de apel a dat apreciere declarațiilor inculpatului Olari Marin date în cadrul ședinței de judecată, menționând că acestea sunt în concordanță cu cele date la faza de urmărire penală, și în acest sens, se reține, procesul-verbal de audiere a învinuitului din 06 noiembrie 2019, în care se indică: "Vina în săvârșirea infracțiunii incriminate o recunosc parțial. Îmi susțin declarațiile ca bănuir" (f.d.188, vol. I), iar în procesul-verbal de audiere a bănuirului din 06 noiembrie 2019, Olari Marin a declarat că: " La data de 26.10.2019 ... s-a deplasat la deal spre casa mătușii mele Olaru Galina, unde i-am întors o datorie de 1600 lei și l-a acel moment am întrebat dacă nu l-a văzut pe tata, la ce ea mi-a spus că în acea zi la ei nu a fost. Ulterior am mai stat la masă după care am mulțumit și am plecat să îl caut pe tatăl meu. Ajungând în deal pe vîrf unde erau și caprele l-am văzut pe tatăl meu și i-am explicat problema lui Sergiu și am rugat să ajute și el cu 500 lei pentru tratamentul fratelui, la care el a început a striga că nu are bani, și eu m-am înervat și

i-am aplicat două lovituri în regiunea coastelor la care el a căzut jos... La momentul aplicării loviturilor era ora 12:30-13:00 min.” (f.d.183-184, vol. I).

Astfel, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101 și 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței în partea prin care inculpatul Olari Marin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (4) Cod penal.

Pornind de la criticele recurentului, Colegiul penal constată că, instanța de apel a judecat cauza vizată prin examinarea multilaterală a tuturor probelor, unele probe fiind motivat respinse, iar altele acceptate. Mai mult, la aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Așadar, instanța de recurs consideră că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, nefiind atestată o discrepanță vădită între conținutul probei și reținerile instanței, pentru a constitui o eroare în sensul casării deciziei atacate, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate și apreciate corespunzător, așa cum este indicat la pct. 4.1 din prezenta decizie.

De asemenea nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, or, la caz, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal atestă, că acest temei include cazurile, când nu a fost stabilită fapta, care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă, prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele, care stabilesc circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Colegiul reține că, conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În conformitate cu materialele cauzei, inculpatul Olari Marin a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de către instanțele de fond în baza art. 201¹ alin. (4) Cod penal – *„violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, acțiuni soldate cu decesul ei”*, soluție pronunțată în baza ansamblului de probe administrate și cercetate, fiind astfel combătute alegațiile părții

apărării precum că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și urmează a fi adoptată o hotărâre de achitare în privința acestuia.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut sentința în privința lui Olari Mrin în partea penală, argumentând desfășurat vinovăția inculpatului la săvârșirea infracțiunii incriminate. Prin urmare, hotărârea contestată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În acest context, Colegiul penal menționează că, în speță sunt întrunite toate elementele infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin.(4) Cod penal. Astfel instanța de apel a dat o apreciere motivată privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de către inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 201¹ alin.(4) Cod penal.

Colegiul penal atestă, constatarea și argumentarea suficientă de către instanța de apel a concluziilor privind prezența în acțiunile inculpatului Olari Marin atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, dovedite prin materialele cauzei. Instanța de apel s-a expus motivat și critic asupra declarațiilor inculpatului, martorilor și succesului părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată, care au negat comiterea faptelor incriminate inculpatului și întemeiat a conchis asupra vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin.(4) Cod penal, concluzionând întemeiat despre prezența elementelor componenței de infracțiune imputate lui Olari Marin, s-a pronunțat asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept motivând soluția reieșind din cumulul de probe, administrat pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal respinge argumentele avocatului Ailoi Ion privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza unei legi mai blânde or, la caz, din sistemul de probe acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale și în instanța de apel, demonstrează fără echivoc existența în acțiunile intenționate ale inculpatului Olari Marin a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 201¹ alin.(4) Cod penal Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de către de către avocatul Ailoi Ion sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, pronunțată cu respectarea garanțiilor procesului echitabil prevăzute la art. 6 CEDO.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs

Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ailoi Ion în numele inculpatului Olari Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Olari Marin* XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 decembrie 2022**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie